

	KOHUSTUSLIKUD MAJANDAMISNÕUDED (KM) 1 – 15, alates 2011	
Direktiiv või määrus millest nõuded tulenevad	KM 1 : LOODUSLIKU LINNUSTIKU KAITSE ja KM 5: KITSENDUSED KAITSEALAL, HOIUALAL JA PÜSIELUPAIGAS	<i>Vastav Eesti seadus / märkused</i>
<p>KM 1 NÕUKOGU DIREKTIIV, 2.04.1979, loodusliku linnustiku kaitse kohta (79/409/EMÜ). Artiklid 3 (1),(2)(b); 4 (1), (2), (4) ja 5(a),(b),(d).</p>	<p>NÕUE 1: Kui põllumajandustootja valduses olev maa asub kaitsealal, hoiualal või püsielupaigas, siis peab tal olema kaitstava loodusobjekti valitseja nõusolek alljärgnevate tegevuste jaoks loa taotlemisel:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) väikeehitise, sh lautri või paadisilla ehitamiseks 2) ehitusloale, projekteerimistingimustele 3) uue veekogu, mille veepeegli pindala on suurem kui 5 m², rajamiseks, kui selleks ei ole vaja anda vee-erikasutusluba või ehitusluba või nõusolekut väikeehitise ehitamiseks 	<p><i>Nõue 1: Loodukaitseseadus (LK) § 14 lg 1,</i></p> <p><i>Nõue 2: LK seadus § 30 lg 2 ja 4, Vabariigi Valitsuse (VV) määrus kaitseala kaitse eeskiri, KKM ministri määrus - püsielupaiga kaitse eeskiri;</i></p>
<p>KM 5 NÕUKOGU DIREKTIIV, 21.05.1992, looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (92/43/EMÜ). Artiklid 6 ja 13 (1)(a).</p>	<p>NÕUE 2: Kui põllumajandustootja valduses olev maa asub kaitseala või püsielupaiga sihtkaitsevööndis, siis on tal (juhul kui kaitse-eeskiri ei sätesta teisiti) keelatud:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) majandustegevus (väetamine, taimekaitsevahendite kasutamine, rohumaade uuendamine poollooduslikel kooslustel, metsa istutamine, maaparandussüsteemi rajamine) 2) loodusvarade (maavara, maavaravaru, loodusliku kivimi, setendi, vedeliku ja gaasi, mis ei ole maavaravaruna arvele võetud, kaitsealuste liikide isendite) kasutamine, pinnase teisaldamine ning vee ja jää võtmine pinnaveekogust rohkem kui 30 m³/ööpäevas 	<p><i>Nõue 3: LK seadus §31 lg 2 ja VV määrus kaitseala kaitse eeskiri, Keskkonnaministri (KKM) määrus - püsielupaiga kaitse eeskiri;</i></p>
	<p>NÕUE 3: Kui põllumajandustootja valduses olev maa asub kaitseala või püsielupaiga piiranguvööndis, siis on tal (juhul kui kaitse-eeskiri ei sätesta teisiti) keelatud:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uute maaparandussüsteemide rajamine 2) veekogu veetaseme ja kaldajoone muutmine 3) puhtpuistute kujundamine, energiapuistu rajamine 4) biotsiidi, taimekaitsevahendi ja väetise kasutamine 	<p><i>Nõue 4: LK seadus § 33 lg 1. Loodusliku kivimi all antud juhul mõeldakse rändrahne ja kive, mille läbimõõt on suurem kui 1 m ning näiteks ehituskeeluvööndis olevaid kive.</i></p>

	<p>NÕUE 4: Kui põllumajandustootja valduses olev maa asub hoiualal, siis peab tal olema hoiuala valitseja nõusolek:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) tee rajamiseks 2) loodusliku kivimi või pinnase teisaldamiseks 3) maaparandussüsteemi rajamiseks ja rekonstrueerimiseks 4) veekogu veetaseme ja kaldajoone muutmiseks 5) biotsiidi ja taimekaitsevahendi kasutamiseks 6) loodusliku ja poolloodusliku rohumaa ja poldri kultiveerimiseks või väetamiseks 7) puisniiduilmelisel alal puude raiumiseks 	<p>Nõue 5: LK seadus § 30 lg 2 ja VV määrus kaitseala kaitse eeskiri, KKM ministri määrus - püsielupaiga kaitse eeskiri</p> <p>Nõue 6: LK seadus § 14 lg 1 p 1. Eesti liigid, kes võiksid kasvada niidul ja kuuluvad IV lissasse, on järgmised: karvane maarjalepp III kat; nõmmenlk II kat; kaunis kuldking II kat, harilik kobarpea I kat; Saaremaa robirohi II kat; eesti soojunikas III kat; püst-linalehik II kat; palu karukell III kat</p>
	<p>NÕUE 5: Kui põllumajandustootja valduses olev maa asub kaitsealal või püsielupaigas peab ta arvestama kaitse-eeskirjas toodud ajalise liikumiskiiranguga või ajalise piiranguga niitmisele</p>	
	<p>NÕUE 6: : Kui põllumajandustootja valduses olev maa asub kaitsealal, hoiualal või püsielupaigas, siis peab tal olema kaitstava loodusobjekti valitseja nõusolek selle maa katastriüksuse kõlvikute piiride ja/või sihtotstarbe muutmiseks loa taotlemisel.</p>	
	KM 2: PÕHJAVEE KAITSE OHTLIKEST AINETEST LÄHTUVA REOSTUSE EEST	
<p>KM 2 NÕUKOGU DIREKTIIV, 17. detsember 1979, põhjavee kaitse kohta teatavatest ohtlikest ainetest lähtuva reostuse eest (80/68/EMÜ) Artiklid 4 ja 5.</p>	<p>NÕUE 1: Veeseaduse § 26⁵ lõike 7 alusel kehtestatud nimistusse 1 kuuluvate ohtlike ainete ja prioriteetsete ainete ja prioriteetsete ohtlike ainete juhtimine pinnavette ning nimetatud ainete ja muude saasteainete juhtimine otse põhjavette on keelatud, välja arvatud erandjuhtudel vee erikasutusloa alusel. Nimistusse 2 kuuluvate ohtlike ainete ja prioriteetsete ainete juhtimine pinnavette ja põhjavette on lubatud vee erikasutusloa alusel vastavalt veeseaduse § 26¹¹.</p> <p>NÕUE 2: Naftasaaduste hoidmisehitised peavad vastama Veeseaduse § 26 lg 3, 4 p 2 nõuetele</p>	<p>Nõue 1: Tuleb järgida Veeseaduse § 26⁵ lg 6 – 9,11; Veekeskonnale ohtlike ainete nimistud 1 ja 2 on kehtestatud keskkonnaministri 21.07.2010 määrusega nr 32. Nõue 2: Veeseadus § 26 lg 3, 4 p 2</p>

KM 3: REOVEESETTE KASUTAMINE		
KM 3 NÕUKOGU DIREKTIIV, 12.06.1986, keskkonna ja eelkõige pinnase kaitsmise kohta reoveesetete kasutamisel põllumajanduses (86/278/EMÜ). Artikkel 3.	NÕUE 1: Vastavalt veeseaduse § 26 1 lg 2 nõuetele kasutatakse põllumajanduses ainult töödeldud reoveesetet. Põllumajanduses, haljastuses ja rekultiveerimisel reoveesetete kasutamise nõuded kehtestab KK minister määrusega.	Nõue 1: Veeseadus § 26¹ lg 2 ja KKM 30.12.2002 määrus nr 78 Nõue 2: KKM määrus nr.78 § 12 lg 2 Nõue 3: KKM määrus nr. 78 § 13
	NÕUE 2: Maal, kuhu on laotatud setet, ei tohi aasta jooksul pärast laotamist kasvatada köögivilja või marju, maitse- ja ravimtaimi toiduks või söödaks ning kahe kuu jooksul pärast laotamist karjatada loomi või varuda loomasööta.	
	NÕUE 3: Reoveesetete kasutajal on selle kasutamiseks andja poolt väljastatud dokumendid setete töötlusviisi ja selle analüüsi tingimuste kohta ning setete kasutamise üle peetakse arvestust	
KM 4: NITRAADIREOSTUSE VÄLTIMINE NITRAADITUNDLIKUL ALAL		
KM 4 NÕUKOGU DIREKTIIV, 12.12.1991, veekogude kaitsmise kohta põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest (91/676/EMÜ). Artiklid 4 ja 5.	NÕUE 1: Orgaanilisi ja mineraalväetisi ei tohi laotada 1.detsembrist kuni 31.märtsini ja muul ajal, kui maapind on kaetud lumega, külmunud või perioodiliselt üleujutatud, või veega küllastunud maale	Nõue 1: Veeseadus (VS) § 26¹ lg 4² Nõue 2: VS §26¹ lg 4¹ Nõue 3: VS § 26¹ lg 5 Nõue 4: VS §26² lg2, 3 ja 3¹ Nõue 5: VS § 26² lg 5, § 26³ lg 6; § 29 lg 1-4; Vabariigi Valituse (VV) määrus 17 § 6 lg 1-2 ja VV määrus 288 § 6 lg 1-3 + Lisa 2: ”nõutud kaugused” kehtivates seadusaktides Nõue 6: VS §26³ lg 3, lg 4, lg 5, lg 6 Nõue 7: VS §26, VV määrus nr 288 § 2 ja 3 link Veeseadusele
	NÕUE 2: Väetise laotamine pinnale on keelatud haritaval maal, mille maapinna kalle on üle 10 %. Kui maapinna kalle on 5 -10%, on pinnale väetise laotamine keelatud 1.novembrist kuni 15. aprillini.	
	NÕUE 3: Allikate ja karstilehtrite ümbruses on 10 m ulatuses veepiirist või karstilehtrite servast keelatud väetiste ja taimekaitsevahendite kasutamine ning vee kvaliteeti ohustav muu tegevus	
	NÕUE 4: Põllumajandusloomade pidamisel peab sõnnikuhoidla või sõnniku- ja virtsahoidla mahutama vähemalt nende 8 kuu sõnniku ja virtsa. Kui sügavallapanuga laut ei mahuta kaheksa kuu sõnnikukogust, peab laudal olema ülejääva koguse mahutav sõnnikuhoidla. Sõnnikuga kokkupuutuvad konstruktsioonid peavad vastama sõnnikuhoildlatele esitatavatele nõuetele. Kui loomapidaja suunab sõnniku hoidmisele või töötlemisele oma ettevõtte teise hoidlasse või töötlemiskohta või lepingu alusel teise isiku hoidlasse või töötlemiskohta, peab loomakasvatushoone kasutamisel olema tagatud lekkekindla hoidla olemasolu, mis mahutab vähemalt ühe kuu sõnnikukoguse.	

	<p>NÕUE 5: Põllumajandustootja peab hoidma loomapidamishoonetes tekkivat sõnnikut sõnnikuhoidlates ja/või aunades, sõnnikuaun paikneb veeobjektide suhtes nõutud kaugusel ning aunades hoidmise tingimustest peetakse kinni.</p>	<p>link Vabariigi Valituse 28.aug. 2001 määrusele nr. 288</p>
	<p>NÕUE 6: NTA alal on sõnniku- ja mineraalväetisega kokku lubatud anda haritava maa ühe hektari kohta keskmisena kuni 170 kg lämmastikku aastas. Mineraallämmastiku kogused, mis on suuremad kui 100 kg hektarile, tuleb anda jaotatult. NTAi tohib lubatud lämmastiku üldkogusest anda mineraalväetistega haritava maa ühe hektari kohta keskmisena mitte üle 140 kg aastas.</p>	<p>KM 1 – 5 kontroll: Keskkonnainspektsioon kontrollib taotleja juures kohapeal</p>
	<p>NÕUE 7: Mineraalväetise hoidla peab olema ehitatud nii, et väetis ei satuks keskkonda.</p>	
	<p><i>KM 6 – 8: LOOMADE IDENTIFITSEERIMINE JA REGISTREERIMINE</i></p>	
<p>KM 6 Nõukogu 15.juuli 2008. aasta direktiiv 2008/71/EÜ sigade identifitseerimise ja registreerimise kohta (ELT L 213, 8.8.2005, lk 31). Artiklid 3, 4 ja 5</p>	<p>NÕUE 1: Loomapidaja peab PRIA-s registreerima veiste, lammaste, kitsede ja sigade pidamiseks kasutatavad loomakasvatushooned ja -rajatised ning loomade pidamiseks piiritletud alad. Tegevusvaldkonna või registriandmete muutumisel, loomapidamise lõpetamisel, peab loomapidaja esitama sellekohased andmed kirjalikult PRIA-le seitsme tööpäeva jooksul muudatustest arvates.</p>	<p>Nõue 1: Põllumajandusministri määrus nr 88 § 1, § 3 lg 10</p> <p>Kontroll: VTA kohapealne kontroll, PRIA administratiivne kontroll.</p>
<p>KM 7 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuli 2000. aasta määrus (EÜ) Nr 1760/2000 veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiseliha ja veiselihatoodete kohta (EÜT L 204, 11.8.2000 lk 1). Artiklid 4 ja 7</p>	<p>NÕUE 2: Veis peab olema identifitseeritav nõuetele vastavate kõrvamärkidega, mis kinnitatakse veise kummassegi kõrva 20 päeva jooksul alates looma sündimise päevast või enne nimetatud tähtaja möödumist looma ühest karjast teise või tapamajja viimise korral.</p>	<p>Nõue 2: Põllumajandusministri määrus nr 128 § 3 lg4, §6, § 7 lg1, § 9</p> <p>Kontroll: VTA kohapealne kontroll.</p>
<p>KM 8 Nõukogu 17.dets.2003.a. määrus (EÜ) nr 21/2004, millega kehtestatakse lammaste ja kitsede identifitseerimise ja registreerimise süsteem (ELT L 5, 9.1.2004, lk</p>	<p>NÕUE 3: Lammas ja kits peavad olema identifitseeritavad nõuetele vastavalt ja märgistatakse kuue kuu jooksul alates looma sündimise päevast või enne nimetatud tähtaja möödumist looma ühest karjast teise või tapamajja viimise korral.</p>	<p>Nõue 3: Põllumajandusministri määrus nr 128 § 3 lg2, § 4, § 7 lg1, § 9</p>
	<p>NÕUE 4: Siga peab olema märgistatud nõuetele vastavalt, kui on liikunud välja loomakasvatushoonest või -rajatisest või loomade pidamiseks piiritletud alalt, kus siga sündis.</p>	<p>Kontroll: VTA kohapealne kontroll.</p> <p>Nõue 4:</p>

<p>8). Artiklid 3, 4 ja 5</p>	<p>NÕUE 5: Veise, lamba, kitse, sea kõrvamärgi kadumise või loetamatuks muutumise korral peab loomapidaja täitma nõutud vormi ja esitama selle PRIA-le kahe päeva jooksul arvates kõrvamärgi kadumisest või loetamatuks muutumisest ja kinnitama põllumajandusloomale uue kõrvamärgi seitsme päeva jooksul arvates selle Jõudluskontrolli Keskusest väljastamisest</p>	<p>Põllumajandusministri määrus nr 128 § 3 lg 3, § 5, § 9</p> <p>Kontroll: VTA kohapealne kontroll.</p>
	<p>NÕUE 6: Loomapidaja omab karjas oleval veisel täidetud veisepassi, selle kadumise, loetamatuks muutumise või selles vigade avastamise korral esitab loomapidaja taotluse uue veisepassi saamiseks PRIA-le seitsme päeva jooksul asjakohase sündmuse toimumisest arvates.</p>	<p>Nõue 5: Põllumajandusministri määrus nr 128 § 10 lg2, 4</p> <p>Kontroll: VTA kohapealne kontroll, PRIA administratiivne kontroll.</p>
	<p>NÕUE 7: Loomapidaja peab nõuetekohast arvestus tema poolt peetavate veiste, lammaste, kitsede ja sigade üle ning säilitab arvestusdokumendid kolme aasta jooksul alates põllumajanduslooma karjast väljaliikumise, hukkumise, kadumise ja tapmise päevast.</p>	<p>Nõue 6: Põllumajandusministri määrus nr 128 § 7 lg3,5</p> <p>Kontroll: VTA kohapealne kontroll.</p>
	<p>NÕUE 8: Loomapidaja edastab PRIA-le nõutud vormis andmed oma veiste, lammaste ja kitsede märgistamise, liikumise, hukkumise, kadumise, tapmise (oma tarbeks lihaks, lihaks tapamajas, hädatapp, kontrolltapmine), Eestist väljaviimise või Eestisse sissetoomise kohta EL liikmesriigist või ühendusevälisest riigist 7 päeva jooksul alates eelpool loetletud sündmuse toimumisest.</p>	<p>Kontroll: VTA kohapealne kontroll.</p> <p>Nõue 7: Põllumajandusministri määrus nr 128 § 12</p> <p>Kontroll: VTA kohapealne kontroll.</p> <p>Nõue 8: Põllumajandusministri määrus nr 128 § 7lg1, Vabariigi Valitsuse määrus nr 184 § 14 lg1</p>
	<p>KM 9 – 12 : RAHVA-, LOOMA- JA TAIMETERVIS, alates 2011</p>	<p>Kontroll: PRIA administratiivne kontroll.</p>
<p>Nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiiv</p>	<p>KM 9 : TAIMEKAITSEVAHENDITE KASUTAMINE</p>	

91/414/EMÜ taimekaitsevahendit e turuleviimise kohta (EÜT L 230, 19.8.1991, lk 1). Artikkel 3.	NÕUE 1 : Kasutada tohib ainult Eestis turule lubatud taimekaitsevahendeid	Nõue1: Taimekaitseseadus § 62 lg 2
	NÕUE 2 : Taimekaitsevahendit tohib kasutada ainult märgistusel nimetatud tingimustel, otstarbel, viisil ja kulunormide piires	Nõue 2: Taimekaitseseadus § 72 lg 4
Nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiiv 96/22/EÜ, mis käsitleb teatavate hormonaalse või türostaatilise toimega ainete ja beetagonistide kasutamise keelamist loomakasvatuses (EÜT L 125, 23.5.1996, lk 3). Artikli 3 punktid a, b, d ja e ning artiklid 4, 5 ja 7.	KM 10 : HORMOONIDE KASUTAMINE LOOMAKASVATUSES	
	NÕUE 1: Turustada ei tohi inimtoiduks loomi ja neilt pärit loomseid saadusi, kellele on manustatud keelatud aineid ning ravimeid või kui loomaaarsti poolt määratud ravimi keeluaeg ei ole möödas.	Nõue 1: Põllumajandusministri määrus (12.01.2009) nr 5 § 1; Toiduseadus § 22 lg 4 Nõue 2: Põllumajandusministri määrus (23.02.2005) nr 21 § 15
	NÕUE 2: Loomapidaja peab arvestust põllumajandusloomale manustatud ravimite ja ravimsöötade kohta.	
Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. a määrus (EÜ) nr 178/2002, millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud	KM 11 : TOIDU- JA SÖÖDAOHUTUS	
	NÕUE 1: Turuleviidav toit peab olema ohutu inimese tervisele ning vastama õigusaktides sätestatud nõuetele.	Nõue1: EPN määrus (EÜ) nr 178/2002 art 14; Toiduseadus § 12 lg 1
	NÕUE 2: Sööt peab olema ohutu inimese ja looma tervisele.	Nõue 2: EPN määrus (EÜ) nr 178/2002 art 15; Söödaseadus § 4 lg 2
	NÕUE 3: Esmatoodete tootmisega tegelevad toidukäitlejad peavad tagama suurimas võimalikus ulatuses esmatoodete kaitse saastumise eest, võttes arvesse esmatoodete mis tahes järgnevat töötlemist.	Nõue 3: EPN määrus (EÜ) nr 852/2004 art 4 lg 1 ning lisa I A osa (II jaotise punkti 4 alapunktid g, h ja J, punkti 5 alapunktid f ja H, punkt 6
	NÕUE 4: Esmatoodete tootmisega tegelevad toidukäitlejad peavad pidama arvestust ja säilitama andmeid asjakohasel viisil ja asjakohase aja jooksul ohtude ohjamiseks võetud meetmete kohta.	Nõue 4: EPN määrus (EÜ) nr 852/2004: III jaotise punkti 8 alapunktid a, b, d ja e, punkti 9 alapunktid a ja c

KM 9 kontroll:
Põllumajandusamet (PMA)

<p>menetlused (EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1) artiklid 14 ja 15, artikli 17 lõige 1⁽¹⁾, artiklid 18, 19 ja 20.</p>	<p>NÕUE 5: Toorpiim peab olema nõuetekohane ja pärinema kliiniliselt tervetelt loomadelt. Lüpsiseadmed ja ruumid, kus piima hoitakse, käsitsetakse või jahutatakse on paigaldatud ja ehitatud piima saastumisohtu maksimaalselt piiravalt. Lüpsimine sooritatakse hügieeniliselt. Vahetult pärast lüpsi tuleb piim hoida puhtas kohas, mis on projekteeritud ja varustatud saastamist vältivalt.</p>	<p>Nõue 5: Toiduseadus § 12 lg 1 ja § 21 lg 1; Põllumajandusministri (15.06.2006) määrus nr 72 § 4; Põllumajandusministri (15.06.2006) määrus nr 71 § 2 lg 3, 4 ja § 5 lg 3</p>
<p>⁽¹⁾ Mida on täpsemalt rakendatud järgmiste õigusaktidega: — Määrus (EÜ) nr 852/2004: artikli 4 lõige 1 ning I lisa A osa (II jaotise punkti 4 alapunktid g, h ja j, punkti 5 alapunktid f ja h, punkt 6; III jaotise punkti 8 alapunktid a, b, d ja e, punkti 9 alapunktid a ja c). — Määrus (EÜ) nr 853/2004: artikli 3 lõige 1 ja III lisa IX jao 1. peatükk (I jaotise punkti 1 alapunktid b, c, d ja e, I jaotise punkti 2 alapunkti a alajaotused i, ii ja iii, alapunkti b alajaotused i ja ii ning alapunkt c, I jaotise punktid 3, 4 ja 5, II jaotise A osa punktid 1, 2, 3 ja 4, II jaotise B osa punkti 1 alapunktid a ja d, punkt 2 ja punkti 4 alapunktid a ja b), III lisa X jao 1. peatüki punkt 1. — Määrus (EÜ) nr</p>	<p>NÕUE 6: Kuni tarbijale müügini tuleb mune hoida puhtalt, kuivalt, lõhnavabalt, löökide eest efektiivselt kaitstult ja otsese päikese eest varjus.</p>	<p>Nõue 6: EPN määrus (EÜ) nr 853/2004 III lisa X jao I peatüki punkt 1</p>
<p>— Määrus (EÜ) nr 852/2004: artikli 4 lõige 1 ning I lisa A osa (II jaotise punkti 4 alapunktid g, h ja j, punkti 5 alapunktid f ja h, punkt 6; III jaotise punkti 8 alapunktid a, b, d ja e, punkti 9 alapunktid a ja c).</p>	<p>NÕUE 7: Sööta tuleb käidelda ohutult, puhastel pindadel ja puhaste seadmetega ning hoida eraldi ohtlikest ainetest, et vältida sööda saastumist. Tuleb tagada sööda õige jaotamine.</p>	<p>Nõue 7: EPN määrus (EÜ) nr 183/2005 I lisa A osa I peatüki punkt 4 e ja III lisa punkt 1 ja 2</p>
<p>— Määrus (EÜ) nr 853/2004: artikli 3 lõige 1 ja III lisa IX jao 1. peatükk (I jaotise punkti 1 alapunktid b, c, d ja e, I jaotise punkti 2 alapunkti a alajaotused i, ii ja iii, alapunkti b alajaotused i ja ii ning alapunkt c, I jaotise punktid 3, 4 ja 5, II jaotise A osa punktid 1, 2, 3 ja 4, II jaotise B osa punkti 1 alapunktid a ja d, punkt 2 ja punkti 4 alapunktid a ja b), III lisa X jao 1. peatüki punkt 1. — Määrus (EÜ) nr</p>	<p>NÕUE 8: Söödakäitlejad peavad arvet eelkõige järgmise üle: a) taimekaitsevahendite ja biotsiidide kasutamine; b) geneetiliselt muundatud seemnete kasutamine; c) iga sissetulnud sööda allikas ja kogus ning iga väljaläinud sööda sihtkoht ja kogus.</p>	<p>Nõue 8: EPN määrus (EÜ) nr 183/2005 I lisa A osa II peatüki punkt 2; EPN määrus (EÜ) nr 178/2002 art 18 lg 2 ja 3</p>
<p>— Määrus (EÜ) nr 853/2004: artikli 3 lõige 1 ja III lisa IX jao 1. peatükk (I jaotise punkti 1 alapunktid b, c, d ja e, I jaotise punkti 2 alapunkti a alajaotused i, ii ja iii, alapunkti b alajaotused i ja ii ning alapunkt c, I jaotise punktid 3, 4 ja 5, II jaotise A osa punktid 1, 2, 3 ja 4, II jaotise B osa punkti 1 alapunktid a ja d, punkt 2 ja punkti 4 alapunktid a ja b), III lisa X jao 1. peatüki punkt 1. — Määrus (EÜ) nr</p>	<p>NÕUE 9: Hankida ja kasutada tohib üksnes sööta, mis pärineb Euroopa Parlamendi ja Nõukogu määruse (EÜ) nr 183/2005 alusel registreeritud ja/või tunnustatud söödakäitlejatelt.</p>	<p>Nõue 9: EPN määrus (EÜ) nr 183/2005 art 5 lg 6</p>
<p>— Määrus (EÜ) nr 853/2004: artikli 3 lõige 1 ja III lisa IX jao 1. peatükk (I jaotise punkti 1 alapunktid b, c, d ja e, I jaotise punkti 2 alapunkti a alajaotused i, ii ja iii, alapunkti b alajaotused i ja ii ning alapunkt c, I jaotise punktid 3, 4 ja 5, II jaotise A osa punktid 1, 2, 3 ja 4, II jaotise B osa punkti 1 alapunktid a ja d, punkt 2 ja punkti 4 alapunktid a ja b), III lisa X jao 1. peatüki punkt 1. — Määrus (EÜ) nr</p>	<p>NÕUE 10: Käitleja peab tagama turuleviidava või loomadele söödetava toidu ja sööda vastavuse pestitsiidide jääkide piirnormidele Euroopa Parlamendi ja Nõukogu määruse (EÜ) nr 396/2005 artikli 18 kohaselt.</p>	<p>Nõue 10: EPN määrus (EÜ) nr 396/2005 art 18</p>
<p>— Määrus (EÜ) nr 853/2004: artikli 3 lõige 1 ja III lisa IX jao 1. peatükk (I jaotise punkti 1 alapunktid b, c, d ja e, I jaotise punkti 2 alapunkti a alajaotused i, ii ja iii, alapunkti b alajaotused i ja ii ning alapunkt c, I jaotise punktid 3, 4 ja 5, II jaotise A osa punktid 1, 2, 3 ja 4, II jaotise B osa punkti 1 alapunktid a ja d, punkt 2 ja punkti 4 alapunktid a ja b), III lisa X jao 1. peatüki punkt 1. — Määrus (EÜ) nr</p>	<p>NÕUE 11: Käitleja peab tagama toidu jälgitavuse Euroopa Parlamendi ja Nõukogu määruse (EÜ) nr 178/2002 artikli 18 kohaselt.</p>	<p>Nõue 11: EPN määrus (EÜ) nr 178/2002 art 18; Toiduseadus § 23</p>
<p>— Määrus (EÜ) nr 853/2004: artikli 3 lõige 1 ja III lisa IX jao 1. peatükk (I jaotise punkti 1 alapunktid b, c, d ja e, I jaotise punkti 2 alapunkti a alajaotused i, ii ja iii, alapunkti b alajaotused i ja ii ning alapunkt c, I jaotise punktid 3, 4 ja 5, II jaotise A osa punktid 1, 2, 3 ja 4, II jaotise B osa punkti 1 alapunktid a ja d, punkt 2 ja punkti 4 alapunktid a ja b), III lisa X jao 1. peatüki punkt 1. — Määrus (EÜ) nr</p>	<p>NÕUE 12: Toidukäitleja vastutab käideldava toidu ning käitlemise nõuetekohasuse eest ja on kohustatud kasutama kõiki võimalusi selle tagamiseks. Isik on kohustatud abistama järelevalveametnikku käesoleva seadusega ja teiste õigusaktidega ettenähtud ülesannete täitmisel.</p>	<p>Nõue 12: EPN määrus (EÜ) nr 178/2002 art 19; Toiduseadus § 22 lg 1 ja § 48 lg 4</p>
<p>— Määrus (EÜ) nr 853/2004: artikli 3 lõige 1 ja III lisa IX jao 1. peatüki punkt 1. — Määrus (EÜ) nr</p>	<p>NÕUE 13: Söödakäitleja põhjendatud kahtluses korral, et sööt ei vasta söödaohutusnõuetele ja võib olla ohtlik inimese või looma tervisele, algatab ta koheselt sööda käitlemisest eemaldamise, teavitab sellest viivitamata Veterinaar- ja Toiduametit (VTA) ning teeb VTAGA koostööd.</p>	<p>Nõue 13: EPN määrus (EÜ) nr 178/2002 art 20; Söödaseadus § 4 lg 7</p>

<p>183/2005: artikli 5 lõige 1 ja I lisa A osa (I jaotise punkti 4 alapunktid e ja g, II jaotise punkti 2 alapunktid a, b ja e), artikli 5 lõige 5 ja III lisa punktid 1 ja 2 ning artikli 5 lõige 6. — Määrus (EÜ) nr 396/2005: artikkel 18.</p>		
<p>Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 999/2001, millega sätestatakse teatavate transmissiivsete spongioossete entsefalopaatiate vältimise, kontrolli ja likvideerimise eeskirjad (EÜT L 147, 31.5.2001, lk 1) artiklid 7, 11, 12, 13 ja 15</p>	<p>KM 12 : TSE</p> <p>NÕUE 1: Põllumajandusloomadele ei tohi sööta neile keelatud loomset proteiini.</p> <p>NÕUE 2: TSE esinemise kahtluse või diagnoosimise korral tuleb koheselt teavitada Veterinaar- ja Toiduametit ning järgida TSE tõrje tegevusjuhendit.</p>	<p>Nõue 1: EPN määrus (EÜ) nr 999/2001 art 7</p> <p>Nõue 2: EPN määrus (EÜ) nr 999/2001 art 11, 12, 13 ja 15</p>
	<p>KM 13 – 15 : LOOMAHAIGUSTEST TEATAMINE, alates 2011</p>	
<p>KM 13: Nõukogu 18. novembri 1985. aasta direktiiv 85/511/EMÜ,</p>	<p>NÕUE 1: Lisas I nimetatud loomataudi kahtluse korral tuleb viivitamatult teavitada piirkonda teenindavat volitatud veterinaararsti või järelvalveametnikku.</p>	<p>Nõue 1: EN direktiiv (EMÜ) nr 511/1985 art 3; EN direktiiv (EMÜ) nr 119/1992 art 3; EN direktiiv (EMÜ) nr 75/2000 art 3</p>

millega kehtestatakse ühenduse meetmed suu- ja sõrataudi tõrjeks (EÜT L 315, 26.11.1985, lk 11) artikkel 3.
KM 14: Nõukogu 17. detsembri 1992. aasta direktiiv 92/119/EMÜ, millega kehtestatakse üldised ühenduse meetmed teatavate loomahaiguste tõrjeks ja konkreetsete meetmed seoses sigade vesikulaarhaigusega (EÜT L 62, 15.3.1993, lk 69) artikkel 3.
KM 15: Nõukogu 20. novembri 2000. aasta direktiiv 2000/75/EÜ, millega kehtestatakse erisätted lammaste katarraalse palaviku tõrjeks ja likvideerimiseks (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 74) artikkel 3.

Lisa I	
Suu- ja sõrataud	21 päeva
Veiste katk	21 päeva
Väikemäletsejaliste katk	21 päeva
Sigade vesikulaarhaigus	28 päeva
Lammaste katarraalne palavik	40 päeva
Hirvede episootiline hemorraagia	40 päeva
Lammaste ja kitsede rõuged	21 päeva
Vesikulaarne stomatiit	21 päeva
Sigade aafrika katk	40 päeva
Nodulaarne dermatiit	28 päeva
Rifti oru palavik	30 päeva

**KM 10 – 15 kontroll:
Veterinaar- ja Toiduamet
(VTA)**